

Littera tua, Nobilissime Hugni, ipso aequinoctio verno
 scripta, mihi tradite sunt Sole aequinoctium dygresso. Nec
 enim ea parte coeli, qua se mutuo decussant magni
 circuli et crucifigitur Quæberia lampas, morari diu amat.
 Non poteras commodiore anni tempore tam præclara
 scripsisse, nec ego tam clara ingenij tui pignora accipisse.
 Scripsisti aequinoctio da, quibus æquaris clarissimis seculi
 nostri scriptoribus. Scripsisti aequinoctio, qua noctem omnem
 & tenebras fastidiunt. Scripsisti aequinoctio, qua rapta in
 in sublimia, in Canori æstas, et decedentis Solaris eruditissimi
 Zoniti, mentis tua Solstitium arguunt. Aequinoctio Sol
 omnibus mundi populis lucem & tenebras pari mensura dividit.
 Hoc ipso, tu Zuberende, et lucus tui, quem tenebras voco,
 conscia mihi mittis carmina; et simul solationum tuorum,
 quæ lucem interpretor, luculentos et sacros. Aequinoctio
 Sol vortem annum orditur. Tu hoc ipso tempore vortem
 amicis totam rotas, missis ad me eruditissima epistola
 ac optimi poematis radijs. Aequinoctio respicit Sol, quos
 afflixerat tristior bruma. Me, quem maligna perhinaq.
 febris attrivit per Syemem, tu librarum tuarum verno
 tempore refocillas, et mortis umbra subductum huic ipsi
 aequinoctio fovendum reddis. Ascendit altius cum Ariete Sol,
 et tu cum Phoebus & Pallade. Pissum madorem frigoris
 effugit idem; & tu in stillas cum Stella tua abruptus
 pituita frigoris; possimam ætate. Aequinoctio verno
 creatum mundum plurimum protulit. Et illo Tu me amorem
 mundissimorum tuorum carminum credas. Tunc in de tot
 creaturarum exortus creaturæ stillas. Nec alia tu
 anni parte Stellam tuam, sidus tuum, coelo locas. Quæ
 fecit Votis imbo Deus, vidit esse bona. Quæ tu Vide
 vero scribis & pangis, ego non Deus videri esse optima.

Sol caloribus tunc incrementa capit, et tu novas validasq.
in carmina viris. Ille renasci mundo videtur, et tu
poetarum ordinis. Aequinoctio Sol se medium inter Austrum
& Septentrionem dividit, & tu hoc ipso die inter Antares
et amicorum officia medius incedis. Inter Arictum et
Taurum cornu potas, gyros suos iam conficit Titan. Tu hoc
ipso tempore bella, quae inter cornu potas Principes videntur,
militum ex Syberis evocando, promovis. Non potest ego
apertiore fide illa tua de Susanna fide, accipere et
legere, quam quo medius inter decidendum et Coma Lychnis
(ut cum medicis loquar) statum versor, ubi Sol inter
ad corpus sui et desensus Sarmispsarium. ~~interfuit~~. Sed ut
cum P. Socio aequinoctio exeam, quam tu es, mi Hugoni,
rigidus nominum tuorum expunctus. Si sic rationes suas
subdecurat medicatoris nostri, non frangerent rem, nec
morsu Sabote Horatii Damasippus operam Sapien-
tiae navare, post opum suarum insigne naufragium.
Non vis quicquam mihi debere. pro carmine carmen, pro
epistola epistolas, pro libro libros poematum tuorum
remittis, opera elaborata, seria, vitae mortisq. pie
eruditae paradigmata. Et sane tu pro modestia tua
pallidam vocas et fastidiam praeoris, et ea deprecias, quae
ut maxima admiramur. Qui stuporem aliorum animis
inducit luctus, tuo facundiam extorsit. Qui expro-
bans enquasi, pro turribus verbis loquitur dolor, te
ore rotundo loquentem facit. Egreditur tot linguarum,
quas callos, praesidio modror, quem lacrymae in alijs
explant. Nunc debet una lingua profica esse matris,
tot virtutibus praedita. Graeca, Latina, Italica,
Belgica, Gallica, masculinum gentium idiomate, canis
a te meruit, tot masculorum marium pariter. Et
Sorum Schidiasmatum, ut vocas, me conspiciam esse cupis,

quis confusa talis officio aliorum confusam incurram. Non opus
confere, ubi ad amantissimam et normam omnia exacta. Et
quis illi tuus calamus? qui et Martem citat et Minervas, qui
militum conscribit et imbelles virginales ordinat, ad caecos vocat
coercedit et ad otia Phobum. Oera loquitis & mollia, Sorrida
seribis et flonda, publica & domestica, Bellona iussa et Palladis.
Opera in dies praescribis tibi et virtutum exemplo prae omnibus.
Pharos et et cynosura et Helice, quam ut duam recte
sequi habemus. Velut Ariadna filo vitae suae labyrintho
& erroribus nos expedit. Maxime Hugoni, talia scribendo
patriam universam et quotquot pietatis ac doctrinae sunt
amantes, tibi devincis, et debent nos habere, quotquot animas
suas coelo devoverunt. Reddunt ad te Jambis tui dispersi,
faciles, oraculi, p̄. Fulgebis illis Stella tua in
caelis et nos in praesens. Donas famam immortalitate, quam
Vite beatioris immortalitate donavit creator Deus. Ad
istam tuam Stellam ut serus accedas, move te nostris
vitius iniquum ocyor aura tollat, faxit idem. Vale
nobilissime, clarissime & amicissime Hugoni et
valitudinis. mea dum ope rationem crede, ut lectionibus
publicis sufficiam, aut scribendo carmini vel epistulae,
sed non palaestra, non curriculo, non castri, non disco.
Amstelod. xxvi Mart. ccccxxxix.

Handwritten text at the bottom of the page, likely bleed-through from the reverse side. The text is written in a cursive script and is difficult to decipher due to its orientation and fading. It appears to contain several lines of text, possibly including a signature or a date.